

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΘ' (ΕΞΑΜΗΝΟ Β')

Ἀθήνα, 15 τοῦ Ὀχτώβρη 1922

ΑΡΙΘ. 767 (ΦΥΛ. 4)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ : Γ' υρισμός.

Α. Η. WINSNES : Τὸ Νορβηγικὸ μυθιστόρημα ἀπὸ τὰ 1870—1890 (Μετάφ. ἀπὸ τὸ Νορβηγικὸ Ἰ. Χρυσάφη).

Μ. ΦΙΑΝΤΑΣ : Γ'λωσσολογικά : Γ'ὰ τὸ «ἀρματολόγος».

ROMAIN ROLLAND : Ζὰν Κριστόφ.

Μ. ΡΟΛΑΣ : Ὁ μαέστρος. — Στερνὰ λόγια.

ΜΥΡΡΙΑΝΑ : Τετραστιχία

Α. ΚΑΛΥΒΙΑΡΙΗΣ : Τὸ σπίτι μας.

ΜΗΤΣΟΣ ΑΝΘΕΜΗΣ : Τὸ κρῖμα. (συνέχεια)

Ο ΝΟΥΜΑΣ. Φαινόμενα καὶ Πράγματα.

Ι. VON PLAZER Φεύγοντας.

ΦΙΛΗ ΒΑΤΙΔΟΥ : Χωριουδάκι—Γράμμα.

Κ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ : Λόγια τῆς Ταβέρνας.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ : «Τὸ ὥρατον παρελθόν».

Δ. Η. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ : Ἐνα σημείωμα.

Ξένη Φιλολογία—Ἡ κοινὴ γνώμη.—Χωρὶς Γ'ρομματοσῆμο.

Γ Υ Ρ Ι Σ Μ Ο Σ

Γειά σου, γλυκειά μου Ἀθήνα· Ἀθήνα...

Στὸν κόρφο σου ἡ ζωὴ μου ἀνθός.

Γελᾶνε μου ξανὰ τὰ κρῖνα

καὶ ὁ ἥλιος παίζει μου ξανθός.

Τώρα τὴ λύπη κόμπο δένω

στὸ γέλοιο τὸ τριανταφυλλί.

Λές καὶ τὴ Νιότη περιμένω

μὲ τὸ παλιὸ νάρθει φίλι.

Κι ὁ νούς μου ἀγέραστος. Καὶ στέκει

στὴ δόξα σου καθὼς αἰτός.

Κ' ἕνας παλμός, ἀστροπελέκι,

ὀλόσωμα μὲ σεὶ καὶ αὐτός.

— Κι ὦϊμέ! καὶ ὦϊμέ! Πῶς μὲ σπαράζει

τέτοια παρᾶξενή γιορτή·

μὲς στὴ ζωὴ μου, ποὺ βραδιάζει,

νᾶχω τὴ μέρα σου γερτή.

Σ' ὅποια σου ἀκρούλα καὶ ἃ θὰ γείρω

μιὰ θύμηση μοῦ ἀνοῖ ἀγκαλιά.

Ξαναγυρίζουν γύρω γύρω
κ' οἱ ἄλλοτινὲς χαρές, πουλιά.

Κ' ἡ θλίψη ἀκόμα, ὀργὴ καὶ λύσσα,
κάποιου μνημάτου κοντινοῦ,
στὰ εἰρηνικά σου κυπαρίσσα
τὴ γλύκα πίνει τοῦ οὐρανοῦ.

Μὰ οὔτε τῆς Μοίρας, τί μοῦ κρύβει,
δὲ μὲ ταράζει λογισμός.
Μοῦ φτάνει τὰ φτερά, μολύβι,
νὰ μὴ σαλέψει ὁ χωρισμός.

Στὸ θεῖο τὸ φῶς σου, χρυσὴ σκέπη,
ἄς πλέχνει ὁ πόνος τὸν ἱστό.
Ἄς λέει ἡ ἐλπίδα καὶ ὅσα βλέπει
μ' ἕνα τραγοῦδι χωριστό.

Κ' ἐγώ, μὲ σᾶς, ἴσσοι, ποὺ πᾶτε
μὲ μιὰ λαχτάρα βιαστικιά,
νᾶμαι ἡ ψυχὴ, ποὺ δλο θυμᾶται
κάτου ἀπὸ κάποια φοινικιά!

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ